

(๒๒)

คำสั่งศาลรัฐธรรมนูญ

ในพระปรมາภิไธยพระมหากษัตริย์ ศาลรัฐธรรมนูญ

คำสั่งที่ ๓๖/๒๕๖๗

เรื่องพิจารณาที่ ต. ๒๗/๒๕๖๗

วันที่ ๓ เดือน กรกฎาคม พุทธศักราช ๒๕๖๗

ระหว่าง	นายธรรมิศ มั่นศรี	ผู้ร้อง
	ประธานกรรมการการเลือกตั้ง ที่ ๑	
	เลขานุการคณะกรรมการการเลือกตั้ง ที่ ๒	ผู้ถูกร้อง

เรื่อง นายธรรมิศ มั่นศรี (ผู้ร้อง) ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาข้อความตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๗๓

ข้อเท็จจริงตามคำร้องสรุปได้ว่า นายธรรมิศ มั่นศรี (ผู้ร้อง) กล่าวอ้างว่า ประธานกรรมการการเลือกตั้ง (ผู้ถูกร้องที่ ๑) และเลขานุการคณะกรรมการการเลือกตั้ง (ผู้ถูกร้องที่ ๒) นำคำวินิจฉัยศาลรัฐธรรมนูญที่ ๓/๒๕๖๗ ที่วินิจฉัยว่าการกระทำของพระค亲ก้าวไกลในการเสนอแก้ไขประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๑๒ เข้าสู่การพิจารณาของสถาบันราชฎรเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๖๔ และใช้เป็นนโยบายทางเสียงในการเลือกตั้งสมาชิกสถาบันราชฎรเป็นการทั่วไป พ.ศ. ๒๕๖๖ เป็นการใช้สิทธิหรือเสรีภาพเพื่อล้มล้างการปกครองระบอบประชาธิไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๔๙ วรคหนึ่ง มาเป็นเหตุในการยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญเพื่อขอให้มีคำสั่งยุบพระค亲ก้าวไกลตามพระราชบัญญัติประกอบปรับรัฐธรรมนูญว่าด้วยพระคุณเมือง พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๙๐ (๒) ประกอบมาตรา ๙๒ วรคหนึ่ง (๑) และ (๒) ผู้ร้องเห็นว่า พระค亲ก้าวไกล จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติประกอบปรับรัฐธรรมนูญว่าด้วยพระคุณเมือง พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๙

การยุบพรรคการเมืองตามพระราชบัญญัตินี้ต้องเป็นไปโดยชอบด้วยกฎหมายและมีองค์ประกอบของกฎหมายที่ประจักษ์ด้วยการกระทำ แต่ผู้ถูกร้องทั้งสองเป็นผู้รักษาการที่มีหน้าที่ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๒๘ และมาตรา ๒๙ และระเบียบคณะกรรมการการเลือกตั้งว่าด้วยวิธีการหาเสียงและลักษณะต้องห้ามในการหาเสียงเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๖๑ ข้อ ๗๙ งดการทำหน้าที่ดังกล่าว ทำให้เกิดการเสนอญับพรรครักษาฯ โกลตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรครการเมือง พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๙๐ (๒) ประกอบมาตรา ๙๒ วรรคหนึ่ง (๑) และ (๒) ซึ่งเป็นบทบัญญัติที่ไม่เอื้อต่อประโยชน์สาธารณะและอำนาจของปีติไทยที่รัฐพึงมีให้ประชาชนในระบบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓ วรรคสอง มาตรา ๕ และมาตรา ๕๓

ผู้ร้องขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาในวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ ดังนี้

๑. พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรครการเมือง พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๙๐ (๒) ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓ วรรคสอง มาตรา ๕ และมาตรา ๕๓
๒. ให้ผู้ถูกร้องทั้งสองด้วยการกระทำการตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรครการเมือง พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๙๐ (๒)
๓. ให้ยกคำร้องยุบพรรครักษาฯ

ประเด็นที่ศาลรัฐธรรมนูญต้องพิจารณาเบื้องต้นมีว่า คำร้องของผู้ร้องต้องด้วยรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ ที่ศาลรัฐธรรมนูญจะรับไว้พิจารณาในวินิจฉัย หรือไม่

รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ บัญญัติว่า “บุคคลซึ่งถูกกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพที่รัฐธรรมนูญคุ้มครองไว้มีสิทธิยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญเพื่อมีคำวินิจฉัยว่าการกระทำนั้นขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ” พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๖ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า “บุคคลซึ่งถูกกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพโดยตรงและได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหาย หรืออาจจะเดือดร้อนหรือเสียหายโดยมิอาจหลีกเลี่ยงได้อันเนื่องจากการถูกกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพนั้น ย่อมมีสิทธิยื่นคำร้องขอให้ศาลมีการพิจารณาในวินิจฉัยคดีตามมาตรา ๗ (๑) ได้ โดยจะต้องยื่นคำร้องต่อผู้ตรวจการแผ่นดินเสียก่อน ภายใต้เงื่อนไขที่กำหนดไว้

- ๓ -

นับแต่วันที่รัฐหรือครรภ์ถึงการถูกลงทะเบิดสิทธิหรือเสรีภาพดังกล่าว เว้นแต่การลงทะเบิดสิทธิหรือเสรีภาพนั้นยังคงมีอยู่ให้ยื่นคำร้องได้ทราบที่การลงทะเบิดสิทธิหรือเสรีภาพนั้นยังคงมีอยู่ และให้นำความในมาตรา ๔๙ วรรคหนึ่งและวรรคสอง มาใช้บังคับด้วยโดยอนุโลม โดยต้องยื่นคำร้องต่อศาลภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งความเห็นของผู้ตรวจการแผ่นดิน หรือวันที่พ้นกำหนดเวลาที่ผู้ตรวจการแผ่นดินไม่ยื่นคำร้องต่อศาลตามมาตรา ๔๙ วรรคสอง” วรรคสอง บัญญัติว่า “ภายใต้บังคับมาตรา ๔๒ การยื่นคำร้องตามวรรคหนึ่ง ต้องระบุการกระทำที่อ้างว่าเป็นการลงทะเบิดสิทธิหรือเสรีภาพของตนโดยตรงให้ชัดเจนว่าเป็นการกระทำใดและลงทะเบิดต่อสิทธิหรือเสรีภาพของตนอย่างไร” วรรคสาม บัญญัติว่า “ในกรณีที่ศาลเห็นว่าคำร้องตามวรรคหนึ่งไม่เป็นสาระอันควรได้รับการวินิจฉัย ศาลจะไม่รับคำร้องดังกล่าวไว้พิจารณาได้ และถ้าศาลเห็นว่าเป็นกรณีต้องห้ามตามมาตรา ๔๗ ให้ศาลงสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณา” มาตรา ๔๗ บัญญัติว่า “การใช้สิทธิยื่นคำร้องตามมาตรา ๔๖ ต้องเป็นการกระทำที่เป็นการลงทะเบียนสิทธิหรือเสรีภาพอันเกิดจากการกระทำของหน่วยงานของรัฐ เจ้าหน้าที่ของรัฐหรือหน่วยงานซึ่งใช้อำนาจรัฐ และต้องมิใช่เป็นกรณีอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้ ... (๒) รัฐธรรมนูญหรือกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญได้กำหนดกระบวนการร้องหรือผู้มีสิทธิขอให้ศาลมีพิจารณาในวิธีเดียวกันกับวิธีการและขั้นตอนที่กำหนดไว้ในกฎหมายนั้น ...” และมาตรา ๔๙ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า “ภายใต้บังคับมาตรา ๔๗ ผู้ใดลงทะเบิดสิทธิหรือเสรีภาพที่รัฐธรรมนูญคุ้มครองไว้ ถ้าผู้นั้นเห็นว่าการลงทะเบียนนั้นเป็นผลจากทบัญญัติแห่งกฎหมายขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ ให้ยื่นคำร้องต่อผู้ตรวจการแผ่นดิน และให้ผู้ตรวจการแผ่นดินพิจารณา y ยื่นคำร้องต่อศาลพร้อมด้วยความเห็นภายในหกสิบวันนับแต่วันที่รับคำร้องจากผู้ร้องโดยให้ผู้ตรวจการแผ่นดินแจ้งผลการพิจารณาให้ผู้ร้องทราบภายในสิบวันนับแต่วันที่ครบกำหนดเวลาดังกล่าว” วรรคสอง บัญญัติว่า “ในกรณีที่ผู้ตรวจการแผ่นดินไม่ยื่นคำร้องตามวรรคหนึ่ง หรือไม่ยื่นคำร้องภายในกำหนดเวลาตามมาตราหนึ่งด้วยโดยอนุโลม”

พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อเท็จจริงตามคำร้อง ผู้ร้องกล่าวอ้างว่า พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพระราชบัญญัติประกอบด้วยพระราชบัญญัติประชุมเมือง พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๙๐ (๒) ประกอบมาตรา ๙๒ วรรคหนึ่ง (๑) และ (๒) ที่ผู้กรองทั้งสองนามาใช้บังคับเพื่อให้มีการยุบพรรคก้าวไกล ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓ วรรคสอง

- ๔ -

มาตรา ๕ และมาตรา ๕๓ ซึ่งการยื่นคำร้องตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ ต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๖ มาตรา ๔๗ และมาตรา ๔๙ เมื่อข้อเท็จจริงตามคำร้องไม่ปรากฏว่าผู้ร้องยื่นคำร้องต่อผู้ตรวจการแผ่นดินเสียก่อน และไม่ได้ระบุว่ามีการกระทำใดที่ละเอียดต่อสิทธิหรือเสรีภาพของผู้ร้องโดยตรงอย่างไร กรณีไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๖ วรรคหนึ่งและวรรคสอง อีกทั้งการยื่นคำร้องขอให้ตรวจสอบความชอบด้วยรัฐธรรมนูญของกฎหมาย รัฐธรรมนูญบัญญัติให้สิทธิไว้เป็นการเฉพาะแล้วตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๒ และมาตรา ๒๓๑ (๑) กรณีไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๙ ประกอบมาตรา ๔๗ (๒) ซึ่งมาตรา ๔๖ วรรคสาม บัญญัติให้ศาลรัฐธรรมนูญสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณา นอกจากนี้ กรณีผู้ร้องขอให้ศาลมีคำสั่งให้ผู้ถูกร้องทั้งสองฝ่ายลง场ทำการตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพระครุการเมือง พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๙๐ (๒) เมื่อมีการยื่นคำร้องให้ยุบพระครุก้าวไกล เป็นหน้าที่และอำนาจของศาลรัฐธรรมนูญ ที่จะพิจารณาวินิจฉัยต่อไป ไม่มีกรณีที่ศาลรัฐธรรมนูญจะมีคำสั่งให้ผู้ถูกร้องทั้งสองฝ่ายลง场ทำการดังกล่าว ดังนั้น ผู้ร้องไม่อาจยื่นคำร้องดังกล่าวตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓

อาศัยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น จึงมีคำสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณาวินิจฉัย เมื่อมีคำสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณาวินิจฉัยแล้ว คำขออื่นย่อมเป็นอันตกไป

- ๔ -

(คำสั่งที่ ๓๖/๒๕๖๗)

๔ ๘'

(นายปัญญา อุดชาชน)

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

นายอุดม สิทธิวิรชธรรม

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

กัน ๑๑๙~

(นายวิรุฬห์ แสงเทียน)

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายจิรนิติ หวานนท)

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

นายนภดล เทพพิทักษย

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายบรรจงศักดิ วงศ์ปราษณ)

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

นายอุดม รัฐอมฤต

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายสุเมธ รอยกุลเจริญ)

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ